

dør eller ved Lægebehandling i Hjemmet, og Rekonvalescenthjemmet er godkendt af Indenrigsministeriet — der er godkendt flere saadanne Hjem. Ministeriet har endvidere udtalt, at det ikke er i Strid med Sygekasselovens § 12, at Sygekasserne yder Bidrag til Oprettelse af saadanne Hjem. Derimod er der ikke hidtil givet direkte Tilskud til saadanne Hjem. Det er et Spørgsmaal, der har været meget fremme til Behandling ved Sygekasse møderne, og som vel vil blive ført frem, naar det er modent dertil.

Det ærede Medlem for Vordingborg-Kredsen (Dahl) har fremført det store Spørgsmaal om Husholdningsopdragelsen, om den bedst mulige Opdragelse af unge Kvinder til Hjemmets Virksomhed. Rent finansielt er Spørgsmaalet paa Finansloven behandlet baade paa Indenrigsministeriets og paa Undervisningsministeriets Budget. Der ydes Bidrag til Husholdningsskoler, til Understøttelse af trængende Elever ved anerkendte Husholdningsskoler, til Undervisningsmidler til den teoretiske Undervisning ved de anerkendte Husholdningsskoler, til „Dansk Kvindesamfund“s Vandrekursus i Haandgerning, til Oprettelse af Fripladser for ubemidlede Husmødre og desuden til Drift af den Fagskole, som det ærede Medlem tog til Udgangspunkt for sine smukke Betragtninger. Tilsammen er det Beløb, som saaledes ydes, omtrent 60,000 Kr. Det er mig ikke muligt paa nærværende Tidspunkt at tage Standpunkt til Spørgsmaalet om Oprettelse af en Stats-husholdningsskole. Det er vel ogsaa et Spørgsmaal, der snarere hører under Undervisningsministeriet.

Det ærede Medlem for Slagelse-Kredsen (H. P. Hansen) spurgte mig om Indkvarteringslovens Revision. Jeg maa bede det ærede Medlem nøjes med, at jeg henviser til en tidligere Udtalelse herom, og vil kun sige, at jeg stadig ikke tror, at det er muligt for Indenrigsministeriet og Forsvarsministeriet i disse Tider at tilvejebringe en virkelig Revision af denne uhyre udviklede gamle Lovgivning, men at man vistnok maa søge at hjælpe sig igennem ved Forbedringer Tid efter anden, som det ærede Medlem omtalte.

Det ærede Medlem for Odense (L. D. Rasmussen) omtalte Muligheden af, at Ulykkesforsikringskasserne ved Trustdannelser satte Præmien for højt i Vejret. Det er Arbejderforsikrings-Raadets Pligt og Opgave at følge alle disse Forhold for at være rede til at imødegaa det, hvis saadanne for store Præmiebetalinger skulde opspo-

res. Den Omstændighed, at der hos mange her i Rigsdagen har vist sig Stemning for at centralisere hele Ulykkesforsikringsvæsenet under en Statsforsikringsanstalt — saaledes som f. Eks. Norge har det —, tror jeg maa siges at indeholde den mest alvorlige Advarsel for alle de Ulykkesforsikringsvæsenet dyrkende Privatvirksomheder, der ønsker at bevare deres Virksomheder.

Inden jeg gaar over til Hovedemnet i Dag, beder jeg endnu en Gang ærede Medlemmer, som jeg maatte have forbigaaet, om Undskyldning herfor, navnlig hvis ærede Medlemmer i Dag i Formiddagsmødet, hvor jeg ikke kunde være til Stede, skulde have berørt Spørgsmaal mig vedrørende.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds kritiserede hele Ernæringspolitikken, særlig ved en Kritik af Administrationen af denne Ernæringspolitik. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, at denne Administration var opstaaet „efterhaanden, uden at Rigsdagen har haft Lejlighed til at medvirke ved den eller have Indseende med den“. At den er opstaaet efterhaanden, er rigtigt. Den kunde ikke opstaa paa anden Maade. Udviklingen medfører nødvendigvis nye Opgaver. Ethvert af Verdenslandene, krigsførende eller neutralt, har maattet se Nydannelser. Enhver, som husker, hvorledes Verdenskrigstilstanden begyndte, og har set, hvorledes selve Krigsførelsen er undergaaet uhyre Forvandlinger i disse Aar baade Landene imellem og i deres Holdning overfor de neutrale, hvorledes denne fra den forholdsvis frie Ind- og Udførselspolitik er gaaet over til en strammere Holdning, indtil man er naaet til en delvis eller fuldstændig Afspærring, vil forstaa, at der for ethvert Lands Administration nødvendigvis maatte opstaa stadig nye Opgaver. Det vilde være overmaade beklageligt, hvis Administrationen led af en saadan Stivhed, at den ikke var i Stand til at følge med i den nødvendige Udvikling. Det, der kræves af Administrationen i disse Tider, er ikke Stivhed, men Bøjelighed, Evne til at afpasse sig efter Opgaverne, som de melder sig.

For en overmaade stor Del af Indenrigsministeriets Opgaver har man kunnet sige, at det er en Forretning, der udvider sig. Medens Udvidelser ellers for en Forretning betyder det glædelige, at der er Vækst i den, er Forretningens Udvidelse her ikke Udtryk for noget glædeligt, men